

OPEN BRIEF AAN DE REDACTIE:

Och, och...die vloerverwarming toch

"In aansluiting op het artikel 'Vloerverwarming vereist trendbreuk' zijn wij al eerder op het thema ingegaan. Het betrof het verslag van een CBW-debat van een gelijke strekking, waarvan niet zonder verbazing kennis genomen werd. De vraag die rees was: Hoe bestaat het dat ons bedrijf al sedert de tachtiger jaren in België en Nederland parket en strokenvloeren op vloerverwarming legt - en monumentale panden zijn daarbij - terwijl die combinatie in Nederland anno 2005 nog steeds ter discussie staat?"

"Tekend voor het artikel is waar de verwarmingsbranche de parketteur beleert hoe parket moet worden aangebracht en zelf houtkennis demonstreert. "Het is goed dat terzake de ene discipline met de andere communiceert, maar waar de bakker de slager vertelt hoe de worst gedraaid; omgekeerd, de slager die de bakker zegt hoe het deeg gekneet ten behoeve van het worstenbrood. . . Dat gaat ons te ver. Ook van onze afnemers in Oostenrijk en Zwitserland (vloerverwarmings- en parketlanden bij uitstek) hebben wij van problemen en discussies rond het thema nog nooit gehoord. Zouden zij en wij dan alleen zo voortvarend zijn'? En is het ook niet een beetje droef dat de parketbranche geconfronteerd met geringe veranderingen zichzelf zo kopschuwt maakt dat de schrik haar in de benen slaat? En had de titel van het artikel niet beter kunnen zijn: "Vloerverwarming vereist een minimum aan gezond verstand?" Nu traag en langzaam in het tempo van een slak tot de branche aan het doordringen is dat vloerverwarming meer en meer op de voorgrond treedt, wordt het plotseling voor velen "NIEUW" en dus beangstigend. Dat compromitteert de gehele branche. Dit terwijl het fenomeen voor een selecte groep onder ons al decennia lang de normaalste zaak ter wereld is. Maar vloerverwarming is helemaal niet

nieuw. Vloerverwarming is al eeuwen oud; de genietroepen van de Romeinse legers deden er al in, zo lazten wij in de Asterix en Obelix, en legden er stenen of houten vloeren op. Dat het thema nu pas paniekerig tot brandpunt ener actualiteit verheven is vindt zijn oorzaak in verregaande indolentie van de branche die op meerdere fronten en aspecten bespeurbaar is. Wij noemen als voorbeeld dat er sedert jaar en dag betreffende parketsorteringen vanwege de Europese Commissie "European Grading Rules" bestaan die - vrijwel congruent aan de Amerikaanse - dominant aan de nationale zijn en waarvan geen enkele branchegenoot of -organisatie op de hoogte was en nog steeds niet is. Geen enkel CEN-land kan en mag zich aan deze Europese Parket- normering onttrekken. Toch wordt bij geschillen en expertises uit die volslagen agnosie nog steeds van de eigen (subjectieve) regels uitgegaan, zodat ernstige twijfel rijst of betreffende bindende afspraken niet aanvechtbaar en wel rechtsgeldig zijn. De parketbranche is dus in vele opzichten sloom en uitermate in-alert en absoluut niet bij de les. Jammer toch. Bij gebrek aan kennis en informatie over die sorteringsregels binnen eigen branche zijn ze destijds door ons bij Peuth te Berlijn opgevraagd. Ze zijn ook door het Nederlands Normalisatie

Instituut te Delft leverbaar. Echter niet in eigen kring, omdat op het moment daarna gevraagd, men het in Keulen donderen hoort. Een tweede voorbeeld is, dat bij een recente parket-voorlichtingsbijeenkomst in Nederland een lijmproducent van wereldformaat -onder het maken van veel stampe- zich met hand en tand verzette tegen de aanwezigheid van een concurrerend product, dat juist én bij uitstek én in het bijzonder op de combinatie parket en vloerverwarming toegesneden is en om die reden juist in de Europese vloerverwarmingslanden Zwitserland en Oostenrijk op zeer grote schaal wordt toegepast. Het product betrof Elastilon en Elastilon-Lock. Van zo'n angstige, bekrompen, verwerpelijke en uit eigen belang puur egoïstische houding wordt de branche natuurlijk ook niet wijzer. Zij het, dat degene die hiervan hoort daaruit natuurlijk zijn terechte conclusies trekt. Dat is: dat dit voor deze geavanceerde parketlegmethode een zomaar uit de lucht gevallen fantastische reclame is. Terzake nog een anecdotet ter schildering van deze kritische aantekening. Onder onze rook is een solide en alom gerespecteerd parketbedrijf gevestigd waarvan de neef van de eigenaar-directeur een prachtige bungalow heeft gebouwd. Tegen de tijd van oplevering stapte de neef naar zijn oom en zegt: 'Beste Oom,

nu moet er nog een mooie parketvloer van je in.' Oom replieert: 'Jongen, je hebt vloerverwarming. Daar begin ik dus niet aan.' Neef laat het er niet bij zitten en wendt zich met tekening en al tot ons bedrijf. De tekening laat een prachtig ingedeelde ruimte zien. Daar valt iets moois van te maken, denkt men bij Osbe. Maar dat even terzijde nog. Neef koopt de vloer dus niet bij zijn eigen Oom, maar bij de concurrent van hem. Als de vloer nog niet half is gelegd, komt Oom na werktijd bij diens neefje nog even langs. Hij komt kijken waar Osbe mee bezig is. Hij wil weten waarom wat hij niet kan (wederom uit agnosie, vermeend), dan dus maar door Osbe wordt gedaan. Hij neemt het gedeelte dat al is gelegd uiterst kritisch in ogenschouw en constateert hoorbaar naar zijn neef dat Osbe tot dusver netjes gewerkt heeft. Dan neemt hij een parketdeel van de stapel die nog in de ruimte ligt, bekijkt het lang en aandachtig, legt het langzaam terug terwijl hij tegen zijn neef mompelt; 'Oh, dat KEN ik niet.' Het betreft hier een product waarover in de vakliteratuur - vooral in de Duitse - dan al maanden, zoniet jaren is gepubliceerd. Desondanks; Oom kent het niet.' Dit is de parketbranche ten voeten uit. Zij mist nieuwsgierigheid, ergo kennis, drang naar innovatie, fantasie, voorstellingsvermogen en creativiteit. De branche gedraagt zich als boer voor wie de suikerbietenteelt economisch geen perspectief meer biedt, zich onderwijlt aan de aspergeteelt - het witte goud - vergaapt, maar uit angst zich daaraan absoluut niet waagt. Hé. . . Hé, boer, was toch gaan kijken een eindje verderop waar ze vertrouwd zijn met dat gewas en had gevraagd, dan was je nu ook in buitengewoon goede doen geweest en niet op de in-trieste weg van het faillissement gegaan."